

Lakivaliokunnan mietintö n:o 3 Suomen Kansanvaltuuskunnan esityksen johdosta, joka sisältää ehdotuksen laiksi tieverosta ja sen käyttämisestä.

Työväen Pääneuvosto lähetti Lakivaliokunnan valmisteltavaksi Suomen Kansanvaltuuskunnan esitysehdotuksen tieverosta ja sen käyttämisestä.

Valiokunta yhtyen Kansanvaltuuskunnan esitykseen, ehdottaa, että Työväen Pääneuvosto päättäisi hyväksyä seuraavan lain:

Laki

tieverosta ja sen käyttämisestä.

Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään täten:

1 §.

Maanteiden ja yleisten polkuteiden rakentamis- ja kunnossapitokustannuksiin on suoritettava tieveroa tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan.

2 §.

Tieveron maksamiseen ovat velvolliset:

- a) kunnallisverotuksen alainen tulo maalla, jos se on vähintään 3,000 markkaa vuodessa;
- b) kunnallisverotuksen alainen tulo kauppalassa sekä taajaväkisessä yhdyskunnassa, jos se on vähintään 4,500 markkaa vuodessa;
- c) kunnallisverotuksen alainen tulo kaupungissa, jos se on vähintään 6,000 markkaa vuodessa;
- d) kruununpuistot ja muut kruunun metsämaat.

3 §.

Kaikista 2 §:ssä mainituista tuloista on tieäyriä pantava:

1. a) kohdassa mainitulle tulolle yksi tieäyri täyden 3,000 markan, kaksi tieäyriä 3,600 markan, kolme tieäyriä 4,100 markan, neljä tieäyriä 4,500 markan, viisi tieäyriä 4,800 markan, kuusi tieäyriä 5,000 markan ja siitä ylenevästä tulosta mainittujen tieäyrien lisäksi yksi tieäyri jokaiselle täyden sadan markan tulolle;

2. b) kohdassa mainitulle tulolle yksi tieäyri täyden 4,500 markan, kaksi tieäyriä 5,100 markan, kolme tieäyriä 5,600 markan, neljä tieäyriä 6,000 markan, viisi tieäyriä 6,300 markan, kuusi tieäyriä 6,500 markan sekä siitä suuremmasta vuositulosta lisäksi yksi tieäyri kullekin täyden sadan markan tulolle;

3. c) kohdassa mainitulle tulolle yksi tieäyri täyden 6,000 markan, kaksi tieäyriä 6,600 markan, kolme tieäyriä 7,100 markan, neljä tieäyriä 7,500 markan, viisi tieäyriä 7,800 markan, kuusi tieäyriä 8,000 markan ja siitä yli nousevasta tulosta lisäksi yksi tieäyri kullekin täyden sadan markan tulolle; sekä

4. d) kohdassa mainituille verotus esineille yksi tieäyri jokaisesta täyden sadan markan tulosta, ja luetaan vuosituloksi kruununpuistoista ja muista kruunun metsämaista niiden antama kokonaistulo.

Jos verotettavalle yhdessä kunnassa pantujen varsinaisten tieäyrien luku on 11—15, on hänelle pantava yksi lisä-äyri; jos varsinaisten tieäyrien luku on 16—20, on pantava kaksi lisä-äyriä; jos varsinaisten tieäyrien luku on 21—25, on pantava kolme lisä-äyriä j. n. e., niin että kun varsinaisten tieäyrien lukumäärä lisääntyy viidellä, niin lisä-äyrien lukumäärä lisääntyy yhdellä.

Edellisessä momentissa olevaa määräystä lisä-äyrien panosta ei sovelleteta tämän §:län 4. d) kohdassa mainittuihin verotusesineisiin.

4 §.

Tieäyripano on, paitsi tulolle 2 §:n d) kohdassa mainituista veroesineistä, toimitettava kunnallisverotuksen yhteydessä, soveltaen mitä kunnallisverojen taksoituksesta on säädetty.

Joka ei tyydy tieäyripanoon, hakekoon siihen muutosta siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta kunnallisverojen taksoitukseen on säädetty.

5 §.

Sittenkun tieäyrinpano on kunnassa toimitettu, on tieäyrien luvusta viipymättä ja *mahdollisesti* tehtäviä valituksia huomioon ottamatta lähetettävä ilmoitus Lääninvaltuuskunnalle, jonka tulee Kansanvaltuuskunnalle toimittaa tieto läänissä pantujen tieäyrien yhteen lasketusta lukumäärästä. Kansanvaltuuskunnan on, maanteistä tehtyjen kulunkiarvioiden perustuksella sekä ottaen huomioon tarkoitusta varten saatavat muut tulot, niin myös mitä verorästeinä ehkä jää saamatta, määrättävä minkä verran samana vuonna on tieveroa täysissä rahayksiköissä kultakin tieäyrieltä kannettava, ja antaa Kansanvaltuuskunta siitä yleisesti julistettavan päätöksen, sekä Lääninvaltuuskunnan kautta kullekin kunnalle erikseen tiedon.

6 §.

Tieveron maksuunpano ja kanto on kuntain toimitettava kunkin piirissään.

7 §.

Kannetusta tieverosta suorittaa kunta maalla piirissään olevain maanteiden aiheuttamat menot; ja tulee kunnan ennen maaliskuun loppua seuraavana vuonna tästä tehdä ja Lääninvaltuuskunnalle lähettää tili.

Jos kunnasta kannettu tievero ei riitä edellisessä momentissa mainittujen kustannusten suorittamiseen, on puuttuva määrä Lääninvaltuuskunnan maksumääräyksellä lääninrahastosta kunnalle lähetettävä. Jos ylijäämää syntyy, on se veronkannon jälkeen viipymättä lääninrahastoon toimitettava.

Kaupungissa kannettu tievero on lääninrahastoon maksettava ja tili siitä Lääninvaltuuskunnalle lähetettävä vuosittain ennen joulukuun loppua.

8 §.

Läheisiä kuntia sekä tie- ja vesirakennusten neuvostoa kuulusteltuaan on Lääninvaltuuskunnalla valta määrätä onko ja minkä taksan mukaan suoritettava erityinen maksu lossin tai lautan tai suuremman maantiesillan taikka kallirakenteisen tien käyttämisestä; ja on Lää-

ninvaltuuskunnan päätös sellaisessa asiassa alistettava Kansanvaltuuskunnan tutkittavaksi.

Vahvistettu taksa nyt sanotuista maksuista on naulattava julki näkyvään paikkaan tien tai ylimenopaikan viereen.

9 §.

Tämä laki astuu voimaan 1 päivänä tammikuuta 1919. Tieveron (poist.) taksoitusta, kantoa ja tilitystä varten tarvittavat lähemmät määräykset annetaan erikseen.

Helsingissä, 11 päivänä maaliskuuta 1918.

Asian käsittelyyn ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Aura Kiiskinen, varapuheenjohtaja T. Lapveteläinen (osittain), jäsenet A. Veijola, Anni Savolainen ja Onni Tuomi.

Eriävä mielipide.

Minun käsitykseni on sellainen, ettei se uudistus — jos sitä edes voi uudistukseksi sanoa — jonka kustannusten peittämiseksi tämä verotuslaki säädetään, ole välttämättömän tarpeellinen. Suomen sosialistisella tasavallalla olisi paljon tärkeämpiä rahantarpeita köyhälistöä hyödyttävien uudistusten toteuttamisessa. Suomen Kansanvaltuuskunnan olisi kiireellisesti tartuttava maan vanhanaikaisten ja sekavien verotusolojen järjestelyyn sekä alustaviin toimenpiteisiin sos.-dem. puolueen ohjelman mukaisen yleisen asteettain nousevan tuloveron säätämiseksi.

On arveluttavaa ja taloudellista kehitystä kuristavaa, säätää kallellaisten tarpeettomain pikku-uudistusten toimeenpanemiseksi erityisiä verotuslakeja.

Täten lyhyesti merkiten mielipiteeni, jota valiokunnassa ei ole kannatettu, ehdotan,

että Työväen Pääneuvosto päättäisi hylätä tieverotuslakiehdotuksen.

Helsingissä, maaliskuun 11 p. 1918.

Onni Tuomi.

Erster Abschnitt

Alles, was in der Natur ist, ist von Gott gemacht. Das ist die erste Wahrheit, die wir wissen müssen. Alles, was in der Natur ist, ist von Gott gemacht. Das ist die erste Wahrheit, die wir wissen müssen. Alles, was in der Natur ist, ist von Gott gemacht. Das ist die erste Wahrheit, die wir wissen müssen.

Die zweite Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die zweite Wahrheit, die wir wissen müssen. Die zweite Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die zweite Wahrheit, die wir wissen müssen.

Die dritte Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die dritte Wahrheit, die wir wissen müssen. Die dritte Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die dritte Wahrheit, die wir wissen müssen.

Die vierte Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die vierte Wahrheit, die wir wissen müssen. Die vierte Wahrheit ist, dass alles, was in der Natur ist, von Gott gemacht ist. Das ist die vierte Wahrheit, die wir wissen müssen.

Hamburg, den 1. April 1848.

Dr. J. J. J.

